

Başım Gözüm Üstüne Sevgili Kader

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Aralık 2021

Bir izdihamdı arda kalan: yalın bir düş' ün seyrinde alt yazı geçen dünyanın nöbetçisi cahil imgeler ve sezilerimde saklı anılar.

Kasıtsız bir gölgeydi.

Kaskatı kesilmiş yüreğim öncesinde

Sonrası muğlaktı satırların ve müphemdi iri cüsseli adamlar...

Fil hafızası hayatın, devasa beyitler saklı sandığın dibinde.

Sanmadığım da saklı gözümün iris' inde tekerrür eden bir gün daha ve bir veda.

İşveli sancıları yerkürenin.

İnzivada geçen ömrün külüstür ruhu.

Künyesinde mi saklıydım acaba pervasız bir göğün uzun gagalı ve uzun bacaklı leyleği olsam ne ki ah, ne ki?

Düş pazarında tezgâha konmuş yorgun yürekler diskalifiye olmuş böbrekler her sancılandığımda böbreğimden şiir kadar taşlar düşürdüğüm...

Yetmedi taşlandığım...

Taçlanmaktı oysa hayalim pos bıyıklı Hulusi Kentmen bol keseden seven ve dağıtan müşfik babası halkın halkalar gibi yürekler birbirine geçen bazense hıncahınc ömür git gide seyrelen saçları ölü şahinin dik başlı mizacımda dik acılı dik açılı bir lenduha ve işte dünde kalmış çeyizlik duvar piyanom hele ki tuşları yalnızlığın tuş ettiğim notalar yer minderinde cebelleştığım yorgun ruhlar ülkesi ve bez bebeklerim sonra uzaktan kumandalı tankerim.

Bir su deposu saklı içinde.

Sudan sebeplerle doldurduğum yer kovası ve el bezim aslında narindir çok da beyaz ellerim.

Ah, annem.

Ah, babam...

Bir elim yağda biri balda.

Soğuk sudan sıcağa dokunmazdı tenim ve berrak düşlerim.

Ah, keşke olsaydı süt liman sevdiğim kadar yalnızlığa talim ettiğim ve asla yakın durmadığım bir liman bense kaptan köşkünde yaşadığım saltanatın belki bir su perisi sonra düşes belki de düşes hatta yek dediğim sek içtiğim sütüm ve suyum sektiğim değildi sokak kaldırımları ne de olsa temiz ve haysiyetli ev kızydım geçen zamanın damarına basan askıntı hüznü.

Geçtiirdiğim binlerce teklif.

Yediğim üzüm elbet bağı da benimle.

Ağırdan aldığım romans.

Aşka sunum yapan alt yazısı yüreğin ve şiirlerle gözlemediğim iç dünyam varsa yoksa alnımda ak varsa yoksa yüreğimde kaç kilo çeker acılar ve hüznü yüklü o devasa Nisan taşı tasalandığım belki tasarladığım bir ömrün çökkün omuzlarına rağmen başım dik çıktığım meydan bazen Kadıköy bazen

Taksim ve işte saat kulesi ve işte Taksim Cami ve yedi tepeli şehrin dikiti aşkın da sarkıtı eriyen yüreğim mum gibi titrek mum gibi yalın mum gibi mumyalandığım ömrün saklı bekâreti iri puntolu yalnızlığım iç bükey aynamda sorguladığım ahvali ömrün eşrafı dünün.

Gökte ararken.

Yerde de bulamadığım.

Bir boşluk ki küstüğüm.

Bir hoşluk ki külünü silkelediğim yaktığım mektupların posta pulunu mazimde unuttuğum ve işte yeni rütben:

Ben bir posta güverciniyim, bayım sanmayın da sadece sizsiniz yazdığım mektupların muhatabı ve iskele babası suretler denizanası gövdeler ve çivi çaktığım duvarın kanayan damarları artık var ya da yok kulakları kepçeden bense maruzatımı sunarken esir düştüğüm Sağır Sultanın salkımdan küpeleri.

Bir hurafe ise aşk.

Bir destansa ömür.

Yeknesak sözcükler de değil ördüğüm saçlarıma konan binlerce ölü kelebek nihayetinde çingar çıkarıp tüttüğüm baca dumanı bense şehir vapuru ve işte iskelede bekleyen martılar aslında sokakları mesken tutan yeni nesil kuşlar.

Ufaladığı annemin narin elleriyle o ekmek kırıntıları.

Hakkını da teslim etmeliyim anaç yüreğine annemin.

Melun gölgeler yokuşunda boş kutulardan çıkan sesin yanında ve işte avaz avaz bağırان martıların selamladığı salonumuzun penceresi.

Aşk mı?

Ve o kesif sessizlik.

Yalnızlık mı?

Sönen annemin gülüşüyle devasa sokak lambası günü de geceyi de aydınlık kılan sevginin hamuru ve inancın seyri umutsa en en güzeli.

İçimde ukde kalan her deyiş her derviş çoktan sırra kadem bastı madem ve işte matemimi örtüyorum içimde büyüyen sevgiyle.

Bir kuş olabilirim.

Ya da bir yetişkin.

Anne kuzusu olmayı en çok sevdim belki de.

Öncemde uzakken canım anneme sonrama müteşekkir Rabbime sadık aklı beş karış havada bir fani belki de ara ara asi.

Göğün temenni ettiği madem bir bulut.

Kaybolduğum o ufuk çizgisi ve umut...

Saniyelere denk düşen ömür.

Aşkı deşen bir gülüş ve kederi diskalifiye edebildiğim ansızın ve seğiren gözlerim artık göz pınarlarımda yüzendir karabataklar ve karanlığı bile kolaylıkla delebildiğim aşkın ve sevginin mahareti.

Bir edimse yolculuk.

Bir emir ise Rabbin bahşettiği...

Başım gözüm üstüne sevgili kader...